

ನೀನು ಕರ್ಥಯೋಜ್ಗೋ, ಕರ್ಥಯು ನಿನ್ಮಾಜ್ಗೋ

ಡಾ. ನಾಗರಾಜು ಬಿ.ಬಿ. ಭೃರೇನಂದ್ರ್ಲ್

ಕಲೆ: ವಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಪ್ರ ಸಿದ್ದ ಕಥೆಗಾರರಾದ ‘ಜಿಗಣೆ ಕುಮಾರ್’ ಅಲ್ಯಾಸ್ ‘ಜಿಗಣೆ’ಯವರು ತಾವು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಕರ್ಥಯ ನಾಯಕನನ್ನು ಬೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಪ್ಪೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಬರೆಯುವ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯರನ್ನು ಪಾಕಿಸನಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೇಟಿ ಮಾಡಿಸುವ ಇವರು ತಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೀರಿಯಿ ಹೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಿಂಬಾತ ಬೀರಿವ, ಉಂಡಾಡಿ ನಾಯಿಗಳ ಅಡ್ಡೆಯಾಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ದ್ಯುವಂಕಲವಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ಆಕ್ಸಿಕವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕಥೆಗಾರನು ತನ್ನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾತ್ರಗಳನ್ನು ತನಿಕ್ಕ ಬಂದಂತೆ ನಿದೇರ್ಚಿಸಬಿಲ್ಲನೇ ಹೋರಬು, ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತೊಳಿದರಂತೆ ಸನ್ವಿಫೆಶನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಿಸಲಿಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಕಥೆಗಾರ ಜಿಗಣೆಯವರಿಗೂ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಬೇಟಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಈತನೇ ತನ್ನ ಕರ್ಥಯ ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಜಿಗಣೆ ಕುಮಾರ್ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತಿರಿ. ಇವರು ಬಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರುಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಂ.ಎ ಮುಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಂಗ ಒಮ್ಮಾನ್ನೆ ದೇಶದ ಮುಸ್ತಕಿನ ಕಾಲೇಜೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಗೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೇಸೆಯಲ್ಲೇ ಕವನ, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಪ್ಪು ಪ್ರಬುಧ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತತ್ವಮಟ್ಟಗೆ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಸ್ತೀಧ ಕಥೆಗಾರರೆಕೆ ‘ಜಿಗಣೆ’ ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾವ್ಯನಾಮ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಬ್ಬ ವಿಮರ್ಶಕರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ, ‘ಕಥೆಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕುಮಾರ್ ಜಿಗಣೆ ಹಿಡಿದಂತೆ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ತಮ್ಮ ಕಥೆ ಕಟ್ಟಬುವ ಸ್ವಜನರಿಲತೆಯ ಪರಾಕಾರೆಯನ್ನು ತಲುಪಬಲ್ಲರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಜಿಗಣೆ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮ ಬಹಳ ಅನ್ವಯಧಾರಿಯೇ’ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದುರರ್ಧಪ್ರವಾಹಾತ್ ಸತ್ಯ ಬೇರೆಯದೇ ಇತ್ತು ಕುವೆಂಪು, ಪ್ರತಿನಿ, ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ, ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಕಾವ್ಯನಾಮವನ್ನು ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ಲೇಖಕ ತಾನೆ ಜಿಗಣೆ, ಜಿರಲೆ ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುಬಯಸುತ್ತಾನೆ? ‘ಜಿಗಣೆ’ ಎಂಬುದು ಇವರ ಹೆಸರಿಗೆರಿದ್ದು ಕೂಡ ಒಂದು ಆಕ್ಸಿಕವೇ. ಇವರ ಉಂಬಾ ಬಂಗಳೂರಿನ ಹತ್ತಿರದ ಜಿಗಣೆ. ತಮ್ಮ ಉರಣ್ಣೇ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಜಿಗಣೆ ಕುಮಾರ್’